

Kære Uddannelses- og Forskningsudvalg,

Jeg skriver til Jer, da jeg gerne vil dele min historie med omkring, hvordan det nye lovforslag vdr. dobbeltuddannelse vil have kæmpe indflydelse på mit liv, hvis det træder i kraft næste år.

Jeg har i 4 år kæmpet en brav kamp i forsøg på at komme ind på mit drømmestudie gennem kvote 2. Jeg har samlet en masse relevant erhvervserfaring, udført frivilligt arbejde, blevet færdig med en BA (som jeg i øvrigt blev rådet til af Vejledning og Optagelse på KU), da det viser, at jeg er studieegnet. I løbet af min studietid har jeg ved siden af læst fag på KVUC for at opfylde de specifikke adgangskrav for den uddannelse, jeg ville ind på.

Da jeg for tredje gang ikke kom ind på mit drømmestudie i sommers, besluttede jeg mig for, at gøre alt det jeg kunne for at blive optaget næste år. Koste, hvad det koste måtte. Derfor har jeg i øjeblikket fire studierelevante jobs, og jeg arbejder, hvad der svarer til fuldtid - hvis ikke mere. Ved siden af mine jobs betaler jeg for at læse 25 ECTS point ved Institut for Psykologi på KU, hvilket næsten svarer til et semester på et fuldtidsstudie. Jeg regnede ud, at hvis jeg færdiggjorde mine fag i psykologi på KU, ville det være muligt at kunne få meritoverført så meget, at jeg kun ville mangle halvdelen af uddannelsen, når jeg blev optaget.

Flere har haft svært ved at forstå, hvordan jeg kan få det hele til at køre rundt, og flere har spurgt ind til, om jeg føler mig stresset. Mit svar er nej. Fordi jeg netop har beskæftiget mig med det fagområde, jeg så enormt meget brænder for. Fordi jeg blev motiveret ved tanken om, at hvis jeg blev ved med at kæmpe, skulle det nok lykkes. Og fordi jeg troede på, at man kunne nå sine drømme med hårdt arbejde og dedikation. Det nye lovforslag om, at man ikke kan tage to uddannelser på samme niveau har dog vist, at jeg har taget grueligt fejl.

Derfor står jeg nu tilbage med en bitter smag i munden, og en bacheloruddannelse jeg kun gennemførte for at kunne bevise mit studiepotentiale. Jeg håber inderligt, at politikerne nedlægger dette lovforslag - om ikke andet, at de i det mindste gør det muligt, at man kan betale sig til nr. 2 uddannelse, eller at der kommer til at være en indfasningsperiode på et par år. Jeg håber, at politikerne indser, hvilke alvorlige konsekvenser lovforslaget kan have for studerende. For jeg nægter simpelthen at være den utilfredse og bitre kommunikationskonsulent, som hele sit liv går og drømmer om at blive en dygtig psykolog.

Med venlig hilsen

Marko Pogacar